

TÍÐINDI

KIRKJAN ENDAR Á SJÓNUM

Tunnilsgrótið frá Sandoyartunlinum er ein gyltur møguleiki at verja fornminnini í Kirkjubø, sigur Annika Olsen, borgarstjóri, ið heldur, at landsstýriskvinnan í innlendismálum skal taka friðingarmyndugleikarnar av ræði, um ikki teir fáa annað skinn um bak.

Steinar Patursson

- Nú hava vit ein søguligan møguleika, at gera tað sum gerast skal, og hatta uppskotið hjá Bjarna Djurholm er eitt útmerkað uppskot, sigur Annika Olsen, borgarstjóri í Havn, eftir at hon herfyri í lesarabrævi vísti á, at alneyðugt er at gera okkurt við støðuna hjá fornminnunum í Kirkjubø.

Brimið máðar burtur av lendinum framvið fjøruni í Kirkjubø, og striltið hevur gingið hjá tí almenna at koma við bótandi og bjargandi tiltøkum, soleiðis at Ólavskirkjan og onnur fornminni ikki fara við briminum.

Uppskotið, ið borgarstjórin sipar til, er ein tekning hjá Bjarna Djurholm, har lagt verður upp til at brúka grótið frá komandi Sandoyartunnlinum til at fylla í fjøruna millum Kirkjubø og Kirkjubøhólm, soleiðis at tað aftur verður landfast út á hólmin, sum tað møguliga var í 16. øld.

- Eg tori ikki sjálv at meta um, hvat er tað besta uppskotið. Men tað fremsta aðalmálið má væl vera, at mann tekur seg saman nú og tryggjar kirkjuna og tey søguligu virðini, sum vit hava í Kirkjubø.

Jóannes Patursson, bóndi í Kirkjubø, er samdur við Anniku Olsen í, at okkurt skal henda skjótast gjørligt, tí um myndugleikarnir ikki gera skjótt av, so fer kirkjan við briminum.

- Kirkjan fer í havið, tað er bara ein spurningur um tíð. Men tað veit Tjóðsavnið ikki

av, tí teir eru ikki her og síggja ikki, hvussu tað sær út, tá tað leikar á, sigur hann.

Jóannes Patursson hevur sjálvur gjørt eitt uppskot, um hvussu fyllast kann við gróti uttan fyri Kirkjubø fyri at fáa nakað av lendinum aftur, ið er farið, og sum samstundis verjir móti briminum. Uppskotið er ikki eins umfangandi og tað hjá Bjarna Djurholm, men hevur ístaðin nøkur fá nes, millum annað út fyri Likhús og kirkjuna, ið skulu verja móti briminum og samstundis skapa øki, ið eru til gagns fyri fólk.

Tað hendir ov lítið

Jóannes Patursson heldur tó ikki, at tað er júst neyðugt at

fylla út, og at ein bakkaverja hevði eisini verið ein loysn. Tað, sum er mest umráðandi, er at okkurt verður gjørt, áðrenn tað er ov seint.

- Tað hevur mann bara ikki gjørt. Nú hava vit endiliga møguleikan at gera nakað annað enn eina hálvavegna ljóta brimverju undir múrinum, sigur Jóannes Patursson og sipar til rúgvurnar av gróti, ið skulu koma úr Sandoyartunnlinum.

Jóannes Patursson fýlist eisini á, at alt ov lítið kemur burtur úr hjá teimum myndugleikunum, ið skulu vara av fornminnunum.

- Eg verði so rasandi. Tey koma bara at hyggja. So tá tey

eru liðug, so skriva tey eina nýggja rapport, og so hendir einki, sigur Jóannes Patursson, sum eiheldur væntar, at myndugleikarnir fara at koma við nakrari loysn í nærmastu framtíð.

Annika Olsen er eisini rættiliga ónøgd við, at tað gongur ov seint at fáa gongd á tey tiltøk, ið skulu verja forn- og mentanararvin í Kirkjubø.

- Eg haldi, at tað er djúpt syrgiligt, at friðingarmyndugleikarnar skulu seta seg afturá og vilja mótmæla einari og hvørjari trygging av fornminnum, tí okkurt annað ikki skal oyðileggjast. Tí um vit einki gera gera, so eru søgulig og stór virði fyri Føroya land, sum fara fyri skeyti. Kirkjan stendur til at fara í havið, um vit ikki gera nakað.

Ferðavinna

Tá spurd um tað er møguleikarnir fyri víðkaða ferðavinnu á økinum, ið lokkar, eru bæði Annika Olsen og Jóannes Patursson greið, at tað er tað ikki.

Jóannes Patursson heldur ikki, at fyllast skal upp í sjógv in orsakað av ferðavinnuni, men metir hóast alt, at við víðkaðum plássi hevði verið meira rásarúm at tikið ímóti ferðafólki.

- Antin vit vilja tað ella ikki, so er ferðavinnan bara byrjað her í landinum, og hon fer bara at vaksa. Her eru slettis ikki møguleikar at taka ímóti teimum, her manglar pláss, sigur hann og leggur aftrat, at ferðafólkið kemur til Kirkjubøar orsakað av fornminnunum.

Annika Olsen vísir á, at neyðugt verður nokk at seta avmarkingar á ferðavinnuna til Kirkjubøar, tí vegurin heldur ikki til ta ferðsluna, ið longu er.

Tíðin er at handla nú

Nøgðin av gróti, ið kemur frá tunlinum, er ein gyltur møgu-

leiki at fylla í og at fáa bjargað tí, ið eftir er at bjarga, halda bæði Annika Olsen og Jóannes Patursson. Í fyrstu atløgu kemur nógv grót frá Sandoyartunnlinum. Grótið kann fáast upp við tunnilsmunnan á Gomlurætt, og haðani er skjótt - og sostatt eisini bíligt - at fáa grótið til Kirkjubøar.

- Vit hava møguleikan til tað nú, og tað nyttar ikki, at friðingarmyndugleikarnir eru so bastantir, at einki skal lata seg gera. Tað ber simpelthen ikki til, sigur Annika Olsen.

Eftir Sandoyartunnlin skal tunnel gerast víðari til Suðuroyar, men tilmælda tíðarætlanin hjá Landsverki sigur, at farast skal ikki í gongd við tann tunnlin fyrr enn í 2030. Sostatt ganga góð sjeý ár, til atgongd til stórar mongdir av gróti verður aftur.

Lítið álit á myndugleikunum

Álitið á myndugleikarnar at gera tað, sum gerast skal, er ikki gott. Tað sigur Tórður Patursson, sum situr í staðbundnu nevndini fyri Kirkjubø og Velbastað hjá Tórshavnar kommunu.

- Álitið er ólukksáluga lítið. Tað er blivið frægari nú, tí at arbeiðið við múrinum hevur gingið eina góða gongd. Men annars er einki gjørt við neystini. Tað einasta tey siga er, at tað er friðað, og so verður einki gjørt.

Tórður Patursson vísir eisini á, at kunningin er annars lítil, og at í bygdini hava tey einans hoyrt, at pengar eru játtaðir til fyrireikingararbeiðið.

